

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **VITORIA, a.s.**, se sídlem Lipnická 538, Přerov, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1056/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2017, č. j. KUOK 64302/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. 11. 2018, č. j. 72 A 45/2017 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byla rozhodnutím Magistrátu města Přerova ze dne 31. 1. 2017, č. j. MMPr/014230/2017/JP, uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, neboť v rozporu s § 10 téhož zákona nezajistila, aby při užití vozidla, jehož je provozovatelem, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný výše uvedeným rozhodnutím; žalobu proti němu zamítl Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem. Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a odst. 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[4] Kasační stížností napadený rozsudek byl zástupci stěžovatele doručen dne 3. 1. 2019 (doručenka na č. l. 34 spisu krajského soudu). Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), byl tudíž čtvrtek 3. 1. 2019, posledním dnem této lhůty pak byl čtvrtek 17. 1. 2019.

[5] Stěžovatel však kasační stížnost podal až v pátek 18. 1. 2019, tedy po uplynutí lhůty k jejímu podání. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s., protože byla podána opožděně.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta, aniž by proběhlo soudní jednání. Nejvyšší správní soud proto výrokem III. rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku. Soudní poplatek bude vrácen ve třicetidenní lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu